

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

Societati in Hispania valde laboranti succurrit. Cap. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

experientia probaretur, satis ne ad Societatis propositum, atq. ad Apostolicã instituti formulam conuenirent. neq. ante ratas fixasq. voluit esse, quàm in proximo cõuentu Patrum tota re agitata & plane perspecta, legitime sancirentur. iisdemque Patribus deinceps addendi, moderãdi, immutandi, ac demendi prout expedire videretur in Domino, plenum ius ac liberam potestatem reliquit.

*Societati in Hispania valde laboranti
succurrit. CAP. XXI.*

PEr idem tempus Societas, videlicet ne lætiore successu intumesceret, vel ad otium ignauiamq. delaberetur, variis in Europe regionibus diuino permisso vehementer exercebatur, idq. partim ab inuidis & obtrẽctatoribus, partim etiam ab iis, qui temporibus ita periculosis tam insolitam concionum frequentiam, tam assiduam Sacramentorum administrationem, & reliqua instituti nostri munera, genusque doctrinæ suspectũ haberent. Quo in numero in aliis prouinciis alij, sed in Hispania vel acerrimus nostrorum insectator existit Ioannes Siliceus Archiepiscopus Toletanus. Is cum à ceteris Societatis nostræ ministeriis valde abhorreret; tum Exercitiorũ spiritualium, quibus nostri eo tempore vel maxime in erudiendis hominibus utebantur, nomẽ ipsum pati non poterat. Compluti vero, in sua diocesi, piorum ciuium liberalitate Collegium Societatis IESV repẽte excitatum, quo academia illa pãne tota conflueret, ita ægre ferebat, vt de nostris è sua ditione pellendis, toto animo dies noctesq. cogitaret. Sed cum in ipsos palam impetũ
facere

facere vereretur, partim spectata vitæ innocētia, partim etiam virorum principū gratia, & summi (quod caput est) Pontificis auctoritate subnixos; iracundiæ suæ fulmina in populares suos, familiares nostros, aperte contorquet. Ac primū, quòd è suo clero complures nostra disciplina ac meditationibus imbutos esse cognouerat; edicto minaci, iuris in Ecclesia Tolletana dicundi potestate priuat sacerdotes eos, qui è nostra formula spiritualibus exercitationibus operā dedissent. deinde, præsentī anathematis pœna proposita, vetat in academia Complutensi omnino quēquam à nostris hominibus Ecclesiæ sacramēta suscipere. Quæ res, vtpote insigni infamia, varios illico rumores hominum Hispania pæne tota commouit: cum alij nostrorum acta, mores, instituta defenderent; alij contra, non sine graui aliqua certa q. ratione tantum Antistitē ita de Societate statuisse disputarent. Nostri, quamuis Dei clementia, & consciētiae testimonio freti, re tamen tam atroci, tamq. inopinata percussi, angebātur animo; neq. tam ignominia sua, quàm Ecclesiæ damno permouebantur, quod ex tanta hominum alienatione, tantisq. calumniis imminere necessario videbatur. Itaq. cum obsecrationibus & sacrificiis, & voluntaria corporum castigatione cæleste numē de more propitiassent; per communes amicos Archiepiscopum docent, nihil ab se vel contra Ecclesiæ rem, vel contra ipsius Archiepiscopi dignitatem esse commissum, cur in rebus diuinis occupati, & nihil nisi Dei gloriam, & proximorū salutem ex Apostolica auctoritate quærentes, tantis iniuriis affici, præsertim indicta causa, debuerint. Si quid secus ab inimicis ad eum delatum sit, se ad purganda crimina, atque ad omnem satisfactionem in

Domino

Domino paratos esse: tantum ab eo suppliciter petere, uti conceptam iram, ad causam usque cognitam, pro sua sapientia ac pietate sustineat. Cum ille nihil idcirco de acerbitate remitteret, satisque appareret, nostri nominis odium altius in eius animo infedisse, quam ut euelli, aut mitigari vlla ratione posset; Ignatij voluntatem atque consilium per litteras quamprimum exquirunt. Ille, circumspectis rebus omnibus, Deumque per se, suosque enixe precatus, ut ea res ad ipsius gloriam, salutemque animarum, bene ac feliciter eueniret; sine vlla dubitatione, si Archiepiscopus in incepto persistat, iubet nostros ad consiliū Regium prouocare; litteras Apostolicas proferre; Societatis causam cum Christi causa coniunctā æque moderate ac fortiter agere, ipse interea ad Pontificem adit supplex; Archiepiscopi factum exponit, summi tribunalis opem & auctoritatem implorat, sine vlla tamen grauiore querimonia vel exaggeratione verborum. Ac nostri quoque in Hispania ex Ignatij præcepto re ad consilium deferunt: Pontificia diplomata, & iura Societatis legitima ostendunt; obseptum sibi aditum ad proximos adiuuandos expostulant. Quæ cum nulla ipsorum culpa ab Archiepiscopo acta esse constaret; eum denique exitum habuit res, ut & Regij consilij decreto, & acri Pontificis obiurgatione, Archiepiscopus edicta sua reuocare, nostrosque omni molestia atque ignominia liberare coactus sit. Quæ res lætitiā bonis omnibus attulit eo maiorem, quo magis ad eum diem de nostra existimatione ac fama solliciti fuerant. Atque haud ita multo post, Archiepiscopo vita functo, nostri à Toletana ciuitate benigne inuitati, & in iis ipsis ædibus publice collocati sunt, quas idem Archiepiscopus paulo ante clericis quibusdam ædificauerat.

uerat.

uerat. vt ab iis qui diuinam prouidentiam ex rerum
 humanarum euentis obseruant, non sine causa ani-
 maduersum fuerit, omnes tanti Præsulis in Societate
 impetus & conatus eo deniq. recidisse, vt cum maxi-
 me nostros, opinionis errore deceptus, ex vniuersa
 Hispania pulsos cuperet, tunc ipsum in sua Toleta-
 na metropoli domum illis exstrueret, ornaretque.
 Eiusmodi fuit igitur Hispaniësis illius procellæ trās-
 itus. Ac pari felicitate in aliis quoq. prouinciis coor-
 tæ in nos tempestates, Ignatij lenitate, prudentiaque
 sedatæ sunt: ac Dei beneficio vbiq. fere Societas ma-
 iora in dies incrementa capiebat.

*De Iulij III. obitu; & de Marcelli II. in Ignatium
 nostrosq. beneuolentia. CAP. XXII.*

INter hæc Iulius anno Pōtificatus quinto
 demoritur: cui Marcellus Ceruinus Poli-
 tianus ingenti bonorum omnium gaudio
 suffectus est. quidquid enim erat spei de
 publicis rebus, id pæne totū eius Pontificatus annis
 vulgo despōderant. Ad hunc Ignatius pro veteri fa-
 miliaritate cum adorandi & gratulandi causa venif-
 set; arcte amplexus hominem Pōtifex, & suauissime
 exosculatus, multa cum eo inambulans de fidei Chri-
 stianę propagatione, deq. restituēda Ecclesiastica di-
 sciplina serio contulit: atq. ob id ipsum nōnullos ab
 eo petiit viros, quos haberet apud se cōsiliij causa. Ce-
 terum in primis dilexit Iacobum Lainem, & Marti-
 num Olaium, quorū videlicet vtriusq. virtutem ac
 sapientiam optime nouerat. nam de Frācisco Xau-
 erio, cuius fama, rebusq. gestis valde permouebatur,
 iam ante exorauerat, vt illum omnino Romam ex
 India